

стане, ако излѣзяхмы на въ-ческы да ся порасходимъ изъ голѣмыйтъ вирь? “Разбира ся че този е зълъ и завидникъ челоуѣкъ,” повторила първата: “Той не ны обыча и не иска за да живѣймы и ный охолно.” — Азъ нѣма и да го слушамъ примѣвила втората, ще отидѣ да ся порасходѣ въ голѣмыйтъ вирь. — “А пакъ азъ,” каза пакъ първата: ще исплувамъ по върхѣтъ надъ водѣтъ и тамъ ще си поиграѣ на слѣнчице.”

Но третата злата рыбка была по-благоразумна отъ тѣхъ, и размышляла така: “Неще е токо тѣй, но ще има каквы годѣ причины дѣто тойзи добръ челоуѣкъ ни запрещава и не ны пуца да ходимъ въ голѣмыйтъ вирь и да не въсплувамы по върхѣтъ на водѣтъ. До колкото ся вижда по работытъ му, той ны обыча. Що му е нужда нему да ни приносѣ всякой день хлѣбецъ и да ся растушва, като гледа, какъ го ядемъ ный? Не, той не е лошъ челоуѣкъ, и азъ ще правѣмъ всичко това, което е нему угодно, безъ да гледамъ на това дѣто незнаѣмъ, за какво ни запрѣтѣва той това.”